

ДЕНЬ ЗА ДНЕМ

28 лютого

Ось і минули чотири роки моєї роботи редакторкою газети «Вісник Переяславщини». Це термін повноважень, які мені делегували на зборах власники видання після того, як з посади пішла Галина Карпенко. На початку 2021 року Україна вже перебувала в певній економічній стагнації через епідемію коронавірусу. Газета не була готова до фінансової самостійності, бо власне медіабізнесу як такого в країні не сформувалося.

Та я погодилася на цю справу, бо сильно вірила у відданість наших читачів, для яких «Вісник» був частиною життя. Вірила у надійність людей, для яких «Вісник» був значно більшим ніж просто місцем роботи. Розраховувала на розуміння влади в тому, що діяльність місцевого фахового медіа є важливим для громади як майданчик здорової і зваженої комунікації з людьми, вирішення всіх місцевих запитів і проблем, зрештою, пошуку компромісів для подолання викликів сьогодення.

Але тоді я теж не вірила, що завтра почнеться Велика війна.

Що з мінімальним досвідом у сфері кризового менеджменту доведеться працювати в режимі нон-стоп, змінюватися самим і оновлювати процеси заради того, щоб при всіх труднощах газета вижила у найскладніші часи за всю свою 100-річну історію. І ми це зробили з людьми, які були поруч. Бо знову вірили, що газета потрібна.

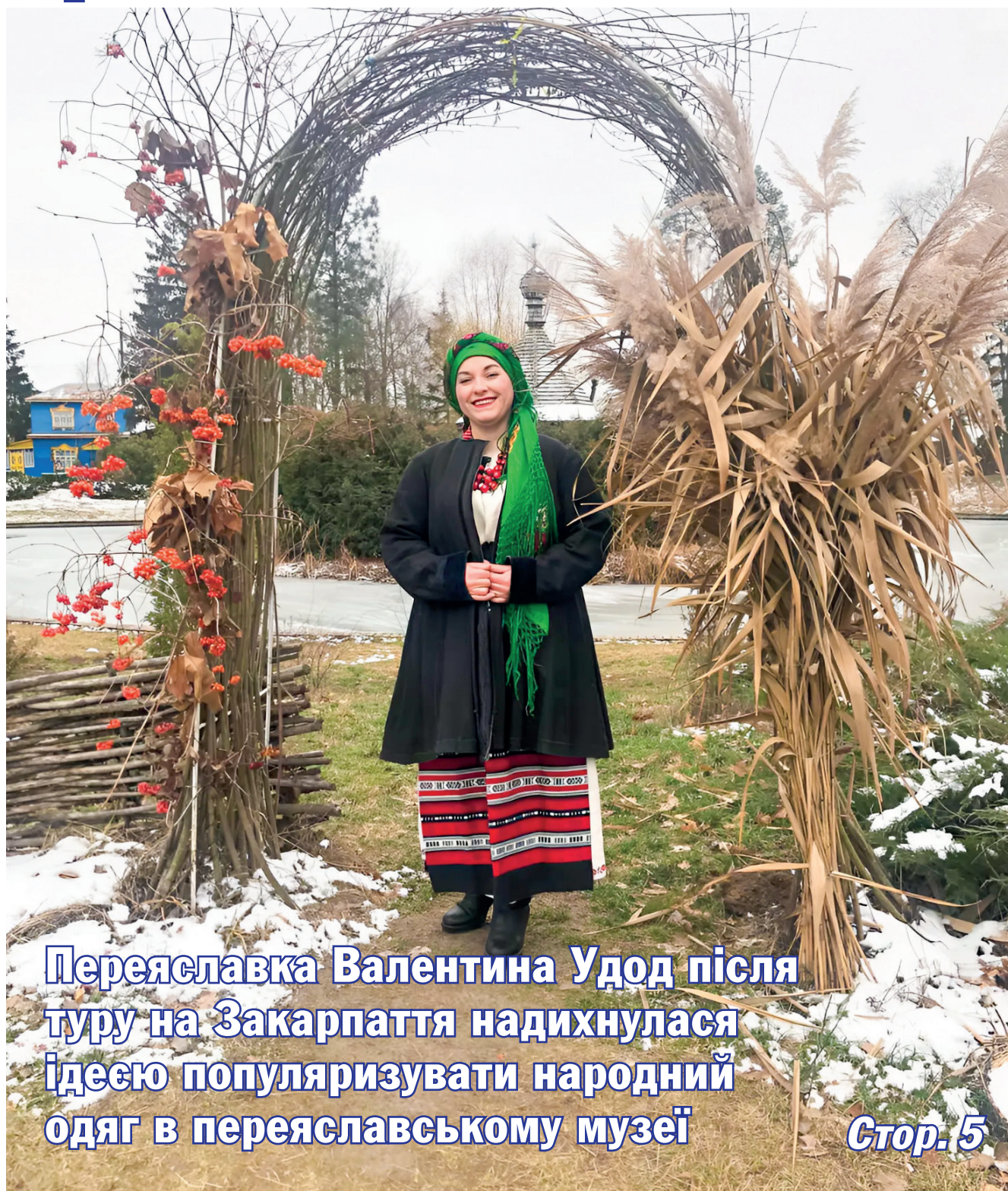
Як важливе джерело достовірної інформації насамперед. Адже «окупація мізків» навалом різноманітного контенту з соцмереж, зачасти фейкового, провокативного, з російськими наративами, – і тепер є однієї зі стратегічних викликів для кожного українця. Як соціальний проект. Насамперед тим, в кого без смартфона немає іншої альтернативи для зв'язку з життям поза їхнім домом, вузьким колом спілкування. Як тяглість поколінь. Тим, для кого це була історія єднання з рідними, які у війну розлетілися по всьому світу. Як світло надії. Для когось стабільний вихід живої газети був сигналом – якщо «Вісник» виходить у світ, значить і ми вистіймо, перемаємо. Як літопис історії Переяславщини. Бо з архівів друкованого видання нащадки дізнаватимуться правду про те, як ми жили і боролися за Україну.

Я і наша маленька команда вдячні кожному з наших читачів, хто не зрадив у найскладніші для редакції часи і залишився з нами. Вдячні всім керівникам громад, які щиро підтримували редакцію і знаходили можливість оплатити висвітлення життя в їхніх селах, у місті. Вдячні всім власникам агропідприємств, бізнесу, підприємцям і всім рекламодавцям, хто звертався до газети за інформаційними послугами.

Завдяки вашій співучасті ми мали змогу видавати газету і готувати матеріали для найголовнішого проекту теперішніх часів – Меморіал Героїв Переяславщини. Команда наших журналістів його продовжує за будь-яких умов. Це – наша місія на вшанування пам'яті тих, завдяки кому ми насправді могли жити і працювати.

Днями відбулися збори засновників «Вісника Переяславщини». Згідно зі Статутом, я звільнилася з посади директорки ТОВ «Медіа-центр «Переяславщина» і редакторки у зв'язку з закінченням визначеного чотирирічного терміну повноважень. Справи редакції вестиме представник співзасновників Валерій Шкретієнко. Але посада редактора вакантна, тож газета призупиняє вихід до вирішення всіх організаційних питань.

**Зі щирою вдячністю
Валентина БАТРАК**

**Переяславка Валентина Удод після
туру на Закарпаття надихнулася
ідеєю популяризувати народний
одяг в переяславському музеї**

Стор. 5

**ЗАКУПОВУЄМО
ВЕЛИКУ РОГАТУ ХУДОБУ:**

**НА М'ЯСО ТА НА
ТРИМАННЯ**

**Корови
Бички**

ПРОВОДИМО ОБМІН.

**ТЕЛИЦІ
ТЕЛЯТА
ЛОШАТА
КОНІ**

ПРАЦЮЄМО ЦІЛОДОВО, 24/7! Лежачі. Дорізи.

**Viber - (096) 5897650
(073) 5897650
Іван Дмитрович**

**КОЛОДІЙ: ЗУСТРІЧАЄМО
ВЕСНУ В ПЕРЕЯСЛАВІ**

**1 БЕРЕЗНЯ
О 12:00**

Збір коштів для ЗСУ
Концертна програма
Обряд народження колодки
Стоп з подарунками
Майстер-класи
Ярмарок майстрів
Спалення опудала
Традиційна кухня

**Вхідний квиток:
діти, студенти = 60 грн.
пенсіонери = 60 грн.
дорослі = 120 грн.**

**м.Переяслав
Вул. Листопада, 61
Тел.: +380 9678683634,
+380 9991867086**

Родинам загиблих воїнів у Переяславі вручили посмертні нагороди

24 лютого минуло три роки від дня, коли росія розпочала повномасштабний наступ на територію України. Наші захисники й захисниці, усі українці протистоять ворогові вже 1096 днів. Цього дня у всіх громадах Переяславщини відбулися вшанування пам'яті полеглих Героїв, заходи вдячності чинним військовослужбовцям за оборону країни.

У міській раді до цієї дати приурочили вручення посмертних державних нагород. Ордени «За мужність» III ступеня отримали рідні Героїв: Анатолія Бродюка, Олексія Рибки, Миколи Співака. Нагороди вручав представник I відділу Бориспільського РТЦК та СП Андрій Шаповал.

Цьогоріч 24 лютого запровадили Національний день молитви. У міській раді представники Ради церков Переяславщини, місцевої влади, рідні полеглих Героїв та жителі міста разом помолилися за наших воїнів, за всіх загиблих захисників, за Україну, перемогу і мир. Після цього поклали квіти на Алеї Героїв.

Анатолій Бродюк

Олексій Рибка

Микола Співак

Іванна ДАНИУК

КАДРИ

Посада заступника голови громади: Фесенка звільнили, Бовтрюка призначили

На сесії Переяславської міської ради 20 лютого депутати проголосували за звільнення першого заступника міського голови з питань виконавчих органів влади Анатолія Фесенка. Рішення ухвалили 16 голосами. Ще одним рішенням його виключили і зі складу виконавчого комітету. Анатолія Фесенка в залі не було.

Нагадаємо, у липні минулого року на 79-й сесії міської ради було ухвалено рішення про скорочення посади першого заступника міського голови. Нині депутати процес звільнення Анатолія Фесенка офіційно завершили.

Водночас відбулося оновлення у керівництві Ташанської громади. На поса-

ду заступника сільського голови з питань діяльності виконавчих органів влади призначено Бовтрюка Сергія.

Офіційне призначення відбулося під час сесії сільської ради 21 лютого 2025 року. Того ж дня Сергій Васильович набув повноважень і як член виконкому сільської ради, у його складі 20 осіб.

Сергій Бовтрюк до лютого 2023 року працював завідувачем стоматологічної поліклініки Переяславської БЛІЛ. Після скандального закриття стоматполіклініки як підрозділу лікарні, її роботу фактично вже не відновлювали, хоча й були ініціативи з цього приводу.

Валентина БАТРАК

ВИКОНКОМ

Рада церков провела Молитовний сніданок

В Україні є майбутнє, доки наші руки здійснюються в молитві до небес. Нам потрібні як фізичні, так і духовні сили, бо не знаємо, які виклики нас чекають попереду. Такий лейтмотив восьмого Молитовного сніданку, що відбувся 19 лютого в Переяславі. Його організувала традиційно Рада церков Переяславщини за сприяння Переяславської міської ради і за участю близько 60 осіб, які зібралися в залі ресторанного комплексу «Венеція».

– Я зараз не бачу іншого виходу

порозуміння межі всіма жителями всієї Переяславщини, України в цілому. Вшанували хвилиною мовчання загиблих Героїв. У залі пролунав духовний гімн, по черзі на авансцену виходили служителі церков та запрошені, аби разом виголосити молитви.

Цей захід був благодійним. Волонтер Руслан Стародуб від ГО «4.5.0 Переяслав» виступив із короткою промовою про те, що упродовж двох років діяльності робить їхня спільнота завдяки небайдужим: збирають допо-

Молитовний сніданок організувала Рада церков Переяславщини

заради об'єднання і примирення, як у спільному розумінні того, що маємо звертатися до Бога за підтримкою. Зараз і політична кон'юнктура хитка, і тривожність серед людей наростає, тому громади і люди мають об'єднуватися насамперед у духовних цінностях. Піднятися над образами і непорозуміннями та в молитві просити Господа про допомогу, – зазначив голова Ради церков Ігор Лисих.

Молитовний сніданок – спільний захід людей, які впливають на життя і розвиток та добробут громади. Від їхньої єдності і згуртованості залежать також стабільність, благополуччя,

могу захисникам, різним підрозділам ЗСУ та доправляють безпосередньо на передову.

– Здійснили 23 волонтерські виїзди на різні напрямки. Зараз збираємося на донецький та харківський. Закупуємо необхідне воїнам трьох підрозділів двох бригад – 117 і 143. Найбільша потреба зараз у FPV-дронах. Вони і допомагають боротися з ворогом, і рятують життя наших хлопців. Дуже прошу долучитися до збору, – закликав присутніх волонтер. Всю зібрану суму – 16 700 гривень – відразу ж передали Руслану.

Валентина БАТРАК

ГЕРОЇ НАЗАВЖДИ

У дитинстві грав «у войнушки», а загинув на справжній війні: прощання з Віктором Криворотом у Ковалині

Навіки 55... У Ковалині Дівичківської громади 24 лютого попрощалися з полеглим захисником Віктором КРИВОРОТОМ.

Останню земну путь Героя розпочали в Києві, де він жив. Там же, в Дарницькому районі, відслужили в храмі заупокійний молебень. Після цього траурний кортеж попрямував до батьківської хати у селі Веселинівка Броварського району.

А післяобідньої пори домовину з тілом воїна живим коридором, з квітами і на колінах, зустрічали жителі Ковалина.

– У нашому селі жили і тут поховані Вікторові баба і дід, а згодом і його мама Галина, батько Володимир. Віктор у нас не проживав, але планував. До початку великої війни почав будуватися: звів гараж, літню кухню і залив фундамент під дім. Та не встиг ні закінчити його, ні пожити, – розповів староста Ковалина Сергій Андрієвський.

Це був один із наймасовіших похоронів Героя. Попрощатися з Віктором Криворотом зібралися всі ковалинці, приїхали жителі інших сіл Дівичківської громади, довга автомобільна колона курсувала за машиною з тілом Воїна із Києва: його рідні, друзі, побратими.

«На щиті повертається Герой Віктор Криворот», «Бачиш, братику, як шанобливо тебе стрічає громада», «Слава Героям!», «Україна переможе!» – з колонок автомобіля гучно лунали слова розпорядника прощальної церемонії.

Криворот Віктор Володимирович народився 6 жовтня 1969 року в селі

Веселинівка на Київщині. Проживав у Києві. На захист України став відразу після повномасштабного вторгнення: спочатку був у територіальній обороні, а через місяць добровольцем приєднався до лав ЗСУ. Був призваний Дарницьким РТЦК та СП. Загинув 18 лютого на полі бою неподалік міста Лиман Донецької області.

– Служив командиром взводу матеріально-технічного забезпечення

126 батальйону 112 бригади, мав звання головного сержанта. Працював водієм, відповідав за логістику, підвіз боєприпасів тощо. За три роки побував у різних гарячих точках оборони кордонів України, – розповів Вікторів дядько Михайло Роман.

– Він був справжнім, простим, щирим. Ніколи і нікому не відмовляв у допомозі. Працьовитим був. До війни працював на фурі далекобійником, – розповів двоюрідний брат Героя Віктор Ворона. – Рівно три роки тому, як тільки росія увірвалася в нашу країну з повномас-

штабною війною, він пішов у тероборону, волонтерив. А тоді став до лав ЗСУ. Мав позивний «Ворон». Дівоче прізвище його мами, моєї тітки – Ворона.

У 2022 році Віктор Криворот двічі приїздив у Ковалин, мав нетривалі відпустки. А упродовж 2023 і 2024 років навідувався рідко і лише на кілька годин.

– Навідувався, коли випадало по службі їхати на Київщину. Отак бачилися, але зовсім трохи, – додав Віктор Петрович.

– Його дід з бабою жили на мойй вулиці. В дитинстві він у них літом гостював, і ми товаришували, хоч він трохи старший. Я гарно пам'ятаю, як ми ще малими гралися у «войнушку», бігали з саморобними пістолетами, рушницями... І хто б міг подумати, що через десятки років доведеться реально воювати, – згадував Сергій Андрієвський.

На цвинтарі села Ковалина заупокійну службу провів настоятель церкви Різдва Пресвятої Богородиці Микола Бейчук. Біля відкритої труни з тілом захисника стояли представники почесної варті від Дарницького РТЦК. З іншого боку – дружина Светлана, син Дмитро, брати, рідня.

Державний прапор, яким була накрита домовина воїна, передали рідному брату Сергію Кривороту ще у Веселинівці, на батьківському подвір'ї. У Ковалині тіло головного сержанта Збройних сил України Віктора Кривороту під звуки гімну України і залпи салюту віддали землі.

Іванна ДАНИУК

Церемонія прощання з полеглим Героєм Віктором Криворотом

Віталій Шеліх: «Я не повернуся. Третього разу не буде...»

Після загибелі сержанта Віталія Шеліха його бойові побратими на міні написали «За Батьо, за Віталія». 18 березня минує рік, як під час виконання бойового завдання біля села Терни Краматорського району на Донеччині внаслідок обстрілу російськими «Градами» було смертельно поранено нашого Захисника. Про Героя Віталія Шеліха згадують дружина та сини.

Кохання зі школи

— Вітя — з Капустинець, я — з Добраничівки Яготинського району, це сусідні села, які об'єднував колись колгосп «Дружба». Він був на три роки старшим за мене, навчалися ми в Капустинській середній школі.

Я закохалася в нього, як зараз пам'ятаю, в сьомому класі — і на все життя. Назавжди. Він такий був, як сказати... «бандит!» — посміхається крізь сльози пані Лідія. — Часто з кимось бився, бо дуже любив правду, завжди заступався за дівчат, не дивлячись на те, хто перед ним.

Віталій завжди був гарний, а в молодості взагалі красень писаний, усі дівки за ним упали. Коли про нього згадували, то я чомусь завжди казала: «Та що ви в ньому знайшли, я й дивитися на нього не хочу. Він якийсь нарваний, у бійки постійно лізе. Ні, мені такого не треба!».

А то якось їхали ми в одному автобусі, стояли поруч. Мені виходити треба і я його обходжу зліва — а він стає переді мною й не випускає, я вправо — і він туди ж. Тоді я голову підвела та глянула в його очі — ох, ті очі... І все. Пропала Лідія! Серце моє більше не знало спокою. Ну і так минув восьмий клас, дев'ятий, десятий... Ми тоді посправжньому не зустрічалися, було в нас таке «дитяче» кохання.

Якось мені на уроці фізкультури прилетів у лоба м'яч, та так сильно, що я й зомліла. А він поруч якимось чином опинився, і так клопотався, бігав по якісь медикаменти, рятував мене. Уже пізніше нашим синам розказував: «Я вашу матір ще у десятому класі спас!».

«Будемо жити!»

Та коли Вітя ішов до армії, то проводжала його не я, а його однокурсниця, з якою він тоді зустрічався. Я, звісно, плакала, страждала... А потім він почав мені писати і я була така щаслива від того. Якось навіть поклати йому в конверт десятку (10 карбованців) і побризкала конверт популярними парфумами «Легенда». Він на службі тоді хлопцям хвалився: «Ось подивіться, це ж моя майбутня дружина так про мене дбає!». Через багато років згадував: «Відкриваю конверт, а там — десятка, і такий аромат поплав казармою. На все життя запам'ятав. Любов...».

Прийшов Віталій з армії, і ми поборалися у вересні 1987 року. Батьки купили нам будинок у Переяславі і в ньому прожили з ним 36 років. Як один день. «Добрі» люди хитали головами: «Навіщо так витратитися, може, вони й не житимуть». А Вітя як скипить: «А чого це не житимемо? Будемо жити!». Народили й виховали двох синів — Олексія в 1988 році, через три роки — Ярослава. При Союзі він працював водієм на швейній фабриці, а потім уже — по приватних підприємствах.

«Земля — то святе»

Із характером був мій чоловік. Якщо я його слухалася — він мені, як то кажуть, і зірки з неба був готовий познімати, але якщо хоч щось не так скажу — все, не підходить. І попрацювати любив, і випити любив. Землю любив. Ми тільки приїхали сюди — у наших батьків було чотири гори — всі 25 соток, і це ми все обробляли — всі разом спочатку в одних, потім у других. Ще ж і господарство було — батьки тримали корів, гусей, качок, курей.

Вітя без землі не міг, скільки його пам'ятаю, добався на грядках. Приїжджав до матері в село і все на світі їй робив: треба яблук на варення накришити — сідав і кришив. Город посадити, посапати — ішов і сапав. Із нього навіть сміялися: що то за мужик, що часник садить, а він не зважав. У нього все в руках горіло — роботятим був. Бувало, залишиться якась робота на городі на завтра, то поки ми зранку повстаємо, поснідаємо, ідемо ту картоплю докопувати, а він уже там усе сам зробив. Усміхається і чекає, що я скажу.

Він любив, коли запитували його поради, і завжди казав, як правильно вчинити. І коли у 2022 році вже був на війні, я дзвоню й питаю: «Що робити з тими городами? У село я не можу добратися, може, не будемо їх обробляти?» — «Не придумуй, ти що?! Ті городи весь вік нас годували. Земля — то святе».

Так його не вистачає... Як був удома останній раз, то сказав: «У цьому році я вам ще допоможу, а на той рік хтозна, може, мене вб'ють». Так і сталося...

«На війну треба йти»

— Віталій воював ще з 2014 року — пішов в АТО добровольцем. Був там півтора року, служив снайпером. У 2016 році був на військовій перепідготовці. Був нагороджений медалями «За вірність у військовій службі» III ступеня, «Захиснику Вітчизни», Відзнакою Президента України «За участь в антитерористичній операції», та нагрудним знаком «Знак пошани» від Міністерства оборони України.

Герой Віталій Шеліх — Дед, Батя, коханий чоловік, турботливий батько, люблячий дідусь

І в 2022 році, коли почалася велика війна, теж пішов добровольцем — 26 лютого. Я приходжу з роботи, а він сумку збирає, питаю: «А куди це ти?» — «На війну. Треба йти. Я був в АТО, навчений, маю досвід. Що ж ті хлопці, які прийдуть, їх ще вчити треба, а я все знаю. Маю йти воювати».

Увесь двір обійшов, усе оглянув, сказав: «Може, й не вернусь». І пішов... Я його до річки провела, далі не пустив, завернув додому.

— Батько служив у легендарній 95-й штурмовій бригаді. Бійців її називали «скаженими», — розповідають сини Олексій та Ярослав. — Батько наш був фізично підготовленим, витривалим, мав залізне здоров'я. Під час військової підготовки він давав фору молодим. Хлопці дивувалися: «Ну, Дед, ти даєш, щоб у твої руки так бігати, стрибати, повзати, підтягуватися! Ми вже хекаємо і падаємо, а ти як новенький!».

У 2022 році він хотів повернутися воювати до своїх побратимів, але його не взяла за віком. То він був в іншій бригаді на посаді механіка-будівля інженерно-саперної роти військової частини А1962. І там не йняли віри, що йому виповнилося 56 років, бо на вигляд був молодшим. Тиск у нормі, суглоби не рипіли, бігав, як сайгак. Якби не загинув, то йому зносу не було б, жив би до 90 років. Проклята війна...

«Аби ви знали, як я люблю свою жінку»

— Його позивний був «Дед», хлопці називали і «Батя». Вітя мій завжди попереду, завжди під кулями. І знаючи його, я тут ні сну, ні спокою не знала. Ми часто говорили з ним. А він любив сюрпризи влаштовувати, ніколи не попереджав, що приїде у відпустку. Дзвонить: «Відкривайте двері, я вже тут». А раз було зранку виходжу у двір, а там... Вітя сидить на

лавочці біля сараю. Я від несподіванки: «О, а ти що тут робиш?» — «Та дивлюся, що вже восьма година, зараз моя Ліда встане, і я їй подзвоню, що приїхав».

У 2022 році на мій день народження дзвонив, вітав мене. А наступного року придумав сюрприз: давав телефон побратимам і вони мене кожен поздоровляв. Хлопці тоді сказали: «Ваш чоловік Вас так любить! Він постійно нам про Вас розповідає: «Хлопці, аби ви знали, як я люблю свою жінку, ніколи й не думав, що так її люблю».

Ось що роблять із почуттями час, відстань і небезпека. А у 2024 році теж здивував навіки... Якраз у мій день, 18 березня, загинув, — плаче жінка. — Я напередодні посилку йому збрала. 17 березня Віталій подзвонив мені кілька разів за день, чого раніше не було. Пробачення просив — чим образив, що не так сказав, що не так зробив, чого не додав. А вже увечері набрав: «Хух, думав, що вб'ють, але ще живий, ще не

«Нема на тебе батька...»

— Відтоді що б я не робила, всі думки про нього, в нашій родині всі розмови про нього: а батько сказав би, а це нашому дідові сподобалося б, ой нема на тебе батька...

Він дуже любив чистоту і порядок. І в мене вже була така «чуйка», уявляєш, я відчувала, що він приїде, буквально вишкрябувала двір і хату, і він приїжджав! А це влітку така спека стояла, я обрелася он там біля горіха, якось різко обернулася, бачу — його силует стоїть трохи віддалік. Секунда — і щез! Я як розридалася, кажу: «Це ти прийшов подивитися, як ми тут справляємося без тебе?».

Майже 37 років разом... Із батьками жила 19, а з ним майже вдвічі більше. Ми розуміли один одного з пів слова, з одного погляду. Я дуже його любила, дуже. У молодості навіть вірші йому писала, ось слухай:

«О любий мій, рожевий цвіте,
Як називати ще мені,
Як величати і манити,
Щоб ти завжди був при мені.
Лиш зрідка бачу твої очі,
І то не в дійсності, а лиш у сні...».

Вірш дуже довгий, це уривок. А на його смерть я теж написала вірш, і на пам'ятнику вибиті ці рядки:

«Мить... І обірвалося твоє життя.
Й пашина перестала весело співати.

А біль і відчай душу розрива,
І серце тріпотить, і тихо каже:
«Його нема, уже нема...».

Як же без тебе жити, рідний, підкажи?

Як втамувати біль й душевну рану?

Але ми знаємо, що ти своє життя віддав

За тиху ніч і сміх дитячий...».

Я не думала, що мені без нього так буде важко. Всякого було, по молодості і сварилися, і розбігалися. Тепер і не сама ж я, з сім'єю залишилася, а все одно, не знаю, як із цим змиритися, як жити...

Як був удома останній раз, то приказував: «Старайтеся жити по совісті. Не все вимірюється в грошах. Землею як накриє від вибуху, живий — і слава Богу, про гроші зовсім не думаєш. Головне — мир, а хліб на столі завжди знайдеться». А вже як ішов в останній день, то так шуткував, як не перед добром, і все загадував: «Якщо мене не стане, то зробіть оте й оте». Я вже не витримала, кажу: «Та ти в мене Дед фатовий, прийдеш додому і сам усе зробиш». «Ні, — каже. — Я не повернуся. Третього разу не буде...».

Ділився тоді зі мною: «Аби ти знала, що я пройшов... Іноді і їжі не було, і води не було, з дощу пили, всяке було. А коли волонтери до нас добиралися, то привозили всього. Спершу багато надходило і одягу, і їжі з-за кордону, а потім уже ні. Важко мені, сили вже не ті, але доведеться ще йти. Добувати на війні. Поки не вб'ють...».

Віталій обожнював наших онучат. В останній його день вдома маленький Ілляшка просився у хованки гратися. Віті й не до того було, але ж дитина хоче, то й гралися вони...

Коли Вітя пішов на фронт востаннє, я таку відчула тугу, печаль, самотність. Раніше простіше було — пішов, прийшов, я знала, що ми ще зустрінемося. А тут відчувала душа моя щось недобре, я ридма ридала, така дірка в душі раптом з'явилася, така пустка. Син Ярослав казав: скільки разів батька возив на вокзал, він завжди був спокійним, а тоді — плавав...

Ходжу тепер на кладовище. Постійно. Ходжу на Алею слави. Дивлюся на його фото. Це все, що мені залишилося. Наплачусь, та й іду собі назад. Так і живу...

Олена КАЛІНОВИЧ

Вікторія Рибак сім років працює в індустрії перманентного макіяжу

Вікторія Рибак із Переяслава підкреслює красу своїх клієнток із допомогою новітніх технологій – надає послуги перманентного макіяжу. Вона розповіла про те, як обрала професію, як шукає індивідуальний підхід та про особливості своєї роботи у б'юті-сфері.

– Я мама двох дітей. Після декрету довго «шукала» себе. Хотіла стати візажисткою. Думала і про професію майстра манікюру, але чоловік відмовив, бо в мене алергія. Зрештою він записав мене на курси перманентного макіяжу. Там закінчила навчання, але пів року не працювала – не було впевненості, що це моє. Але ж треба було з чогось починати свій професійний шлях, тому вирішила діяти, і поїхала на курси підвищення кваліфікації, – згадує як починала свою справу Вікторія Рибак, спеціалістка з перманентного макіяжу та ін'єкційних процедур.

Перманентний макіяж – це процедура введення пігменту у верхні шари шкіри з імітацією косметичного макіяжу в зоні брів, очей та губ, можна також намалювати кокетливу «мушку». Наноситься за допомогою спеціальної машинки.

– Для цього не треба бути художником, важливо знати і володіти відповідними техніками. Використовую спеціальні засоби, лінійки для розмітки. Та спочатку слухаю побажання клієнтки: підбираємо форму, колір, малюємо, вносимо корективи, а потім починаємо процедуру, – розповідає Вікторія.

Як каже майстриня, процедура проходить із мінімальними відчуттями, бо використовує місцевий анестетик. У кого дуже чутлива реакція, то можуть відчувати легкі поколювання, але сильного болю

немає. Натомість перманентний макіяж дає більше зручності жінкам, заощаджує час.

– Стрілки тримаються 3-5 років, губи – щонайменше рік. Не потрібно зранку вставати і витрачати час, щоб зробити макіяж. Він з тобою 24 на 7, – наголошує Вікторія на головній перевазі.

Звісно, що процедура не абсолютно

на початку професійного шляху в сфері краси Вікторія, крім перманенту, займалася ламінуванням вій і брів. Тепер навчає цьому інших. Базовий курс триває 2 дні і зараз його вартість 5 500 грн.

Водночас Вікторія Рибак сама продовжує вдосконалюватися: навчається на 2 курсі медичного коледжу в Яготині.

– Поки що займаюся контурною пластикою губ. Водночас навчаюся на курсах, щоб виконувати процедури ботулінотерапії обличчя.

Контурна пластика губ – процедура для корекції форми або зміни розміру губ. Для цього використовуються різні філери на основі гіалуронової кислоти, вони наповнюють губи, вирівнюють залом, вдосконалюють контур. Застосовуються також ін'єкції ботоксу для заповнення зморшок та заломів шкіри довкола губ, таким чином вирівнюють і покращують їх контур.

Як зауважує Вікторія Рибак, довкола цих процедур існує багато страхів. Наприклад, що філери можуть мігрувати.

– Таке може бути, якщо препарат ввели неправильно або забагато. Я використовую оптимальну кількість філера для досягнен-

ня об'єму.

Також забезпечую рівномірний розподіл філера, щоб досягти гармонійного вигляду та зменшити ризик міграції. А ще обов'язково детально пояснюю клієнткам, як доглядати за губами після процедури, щоб зменшити ризик можливих ускладнень, – наголошує Вікторія Рибак.

Каже, що існує межа об'єму філера, який можна вводити і губи здатні витримати. Перевищення може призвести до ускладнень і навіть потреби хірургічного втручання.

– Я не йду «на поводу» у клієнток, якщо вони хочуть з першої ж процедури отримати супер-об'ємні губи.

Вибір техніки контурної пластики залежить від бажаної форми губ, необхідності виправлення контуру та наявності асиметрії.

За допомогою корекції можна отримати губи різної форми:

- «класичні» (рівномірні за шириною, мають чітко виражений контур);
- «рубінові» (об'ємні губи, доречно жінкам з овальним обличчям і великою відстанню від носа до підборіддя);
- «купідон» (лінію верхньої губи роблять з помітним поглибленням, як лук Купідона, а нижній додають об'єму).

Зроби погляд виразним, а губи спокусливими в студії краси Вікторії Рибак!

Адреса: Переяслав, вул. Богдана Хмельницького, 139.

Телефон: 093 945 69 13

Instagram: @vika_rubak

Facebook: Студія краси Вікторії Рибак

Іванна ДАНИУК

Вікторія Рибак прагне підкреслювати красу переяславок

універсальною, як і будь-що в косметології має певні протипоказання: погане згортання крові, соматичні патології, гострі запалення, вірусні чи грибкові захворювання

Майстриня не береться робити перманентний макіяж жінкам з онкологією, якщо на це немає погодження лікаря, дівчатам до 18 років без згоди їхніх батьків.

ПОКУПЦЯМ НА ЗАМІТКУ

У магазині Farmer's Food все натуральне і якісне, але це не завжди дорого!

Магазин Farmer's Food понад рік є місцем, де жителі Переяславщини можуть придбати якісну та доступну фермерську продукцію. Розташований на вулиці Покровській, 26-а (навпроти Укртелекому), він став справжнім осередком натурального смаку.

Від свіжого м'яса до олії, борошна та круп – все це вироблено на місцевих фермерських підприємствах «Земля Переяславщини» та «Свроніва». У Farmer's Food можна придбати квітковий і акацієвий мед, цукор і гречку власного виробництва. Водночас наповнення магазину таке, що саме сюди дуже зручно приходити і задля комплексних покупок. Все необхідне пропонують п'ять основних відділів: м'ясний та бакалія, кулінарія, молочний, хлібний та тютюново-алкогольний. Пройдемося і переконаємося, що тут найкраще.

Свіже м'ясо з власних ферм

У магазині Farmer's Food є найбільший асортимент м'яса: свинина, телятина, яловичина, різна птиця та баранина, яку більше ніде в Переяславі не продають. М'ясо обробляють самостійно в цеху на професійному обладнанні. Тільки в цьому магазині вам за кілька хвилин зроблять фарш із того шматка м'яса, який самі виберете з вітрини.

На прилавках можна знайти запечену буженину та різновиди маринованого сала в натуральних спеціях, ще є курячий рулет з трюфелем та курячі крила власного копчення, для якого використовують тільки натуральну тріску. Все це готують у невеликих обсягах, тож продукція не залежується на вітрині, оновлення відбувається оперативно.

У магазині продаються і крафтові ковбаси власного виробництва: «Фірмова», «Фермерська», «Краківська» та «Переяславська», виготовлені з натуральних продуктів та спецій, без підсилювачів смаку та консервантів, вони смачні і безпечні навіть для дітей.

Кулінарія: готові страви та напівфабрикати

Асортимент цього відділу оновлюється залежно від сезону, запитів та побажань покупців. Сюди варто прийти за вже го-

Вітрина з різними видами м'ясної продукції у Farmer's Food

товими стравами, а час, який витрачали на їх приготування, провести з тими, кого любите. А смачні котлети по-київськи, тушковану яловичину, страви на пару, салати та різноманітні запіканки приготують висококласні кухарі закладу.

Хочете екзотики? Ось фунчоза з устричним соусом – справжній смак Азії! У вас режим правильного харчування – тоді прямуйте у Farmer's Food.

Для тих, хто дбає про свій час і хоче дещо зекономити, є універсальне рішення – заморожені напівфабрикати власного виробництва. Тут ви знайдете котлети трьох видів, різноманітні фрикадельки, голубці, налисники, сирники. Для дітей і не тільки приготували кольорові вареники та пельмені. А як смакують шоколадні млинці чи запіканки з сиром і вишнею!

Випічка

Випічка від Farmer's Food – це справжній рай для любителів авторського хліба. Щодня в магазині працює пекарня, де з борошна локального виробника готують запашний хліб: білий, чорний, висівковий.

Також є крафтові пропозиції хліба з додаванням різного виду борошна, сухофруктів та горіхів.

Кожного покупця магазину зустрічає ароматна вітрина різноманітної випічки: круасани та пиріжки з різними начинками, рулетки, пироги, сирні кульки, сосиски у тісті і пончики з яскравою глазур'ю. Хто вже спробував, знову приходить за смачним жульєном чи м'ясом по-грузинськи у листковому тісті.

Сири і солодоші

Нещодавно магазин почав співпрацювати з виробниками крафтових сирів із Харкова – сироварнею «Чесна Молочка». Їхні сирів колбі, качота, стра-

чатела, чедер ви не знайдете на полицях інших магазинів, окрім Farmer's Food. Особливої популярності в покупців здобув козячий сир.

А вітрини із солодощами ніколи не залишаються поза увагою покупців. Адже тут слідкують за новинками смаколиків. В асортименті є вибір найсвіжіших тортів і тістечок фабрики «Roshen», «Маріам-С», які постачають у магазин безпосередньо з фабрики.

Натуральне і якісне – не завжди дорого! Це підтверджує стратегія Farmer's Food, де щотижня проводять акції.

Що кажуть покупці

– Мені все подобається і я довіряю цьому магазину – це важливо. Найчастіше тут купую м'ясо – великий вибір, усе якісне, а фарш просто чудовий. Чи ось сало всього по 79,9 грн за кіло. Хоч і тоненьке, але смачне, як домашнє, і це дешевше ніж на ринку. Рекомендую магазин і знайомим, бо тут ще й гарна випічка, є вибір сухофруктів та горіхів, – зазначила Галина Ігорівна.

– Тут продають якісні продукти, яких немає в інших магазинах. Саме тому ми приходимо сюди насамперед за свіжим м'ясом. Сьогодні взяли телятину, свинину й антрекот із баранини, – поділилася покупчиня Тая.

– Найчастіше беру випічку, особливо хліб. Подобається Страсбурзький, а ще куштували Львівський – теж дуже смачний, і ціна доступна. Ще одна перевага – тут є яловичина, яку в інших магазинах не завжди знайти. Я ось, бачите, прийшла сюди зі списком покупок. Мені зручно, все в одному місці візьму, – поділилася покупчиня Юлія.

– Ми сюди приходимо за різними продуктами, і майже завжди тут ще беру капучино та якусь випічку – у них величезний вибір і все дуже смачне! – відповів Руслан, який брав каву.

Валерія БОБРОВСЬКА

БЛАГОДІЙНІСТЬ

У Великій Каратулі й Переяславі провели концерти на підтримку ЗСУ

Благодійний концерт «Моя країна війною втомлена, але ніким не зломлена» провели у Великокаратульському будинку культури 22 лютого. На ньому зібрали 4 930 гривень на ЗСУ.

— На захід зібралося близько 70 осіб. Виступили місцеві артисти: аматорський колектив української пісні «Мрія» з солістом **В'ячеславом Галенком**, а молодь Великої Каратулі дарувала хореографічні номери. Також участь узяв народний аматорський ансамбль української пісні «Червона калина» Переяславського центру культури та мистецтва, — розповіла нашому виданню **Олена Корнійчук**, директорка будинку культури у Великій Каратулі та керівниця колективу «Мрія».

Зібрані кошти передали переяславському любительському об'єднанню «Трудовіччя» клубу мікрорайону Трубайлівка на виготовлення масквальних сіток для воїнів.

Благодійна концертна програма «З Україною у серці» від народного аматорського ансамблю української пісні «Веселка» Переяславського клубу мікрорайону Борисівка пройшла у другому корпусі Переяславського центру культури і мистецтва 22 лютого.

Якраз перед початком заходу, близько 14:00, на Київщині оголосили повітряну тривогу. Та через 15 хвилин дали відбій і запланований концерт розпочали. Він тривав дві години та зібрав

близько сотні глядачів, які щиро підтримували виконавців оплесками та вигуками «браво!». Основу програми складали українські пісні — мелодійні, сповнені любові до рідного краю. Вони єднали всіх присутніх, наповнювала серця світлом. Артисти також показали театральну сценку про український побут.

На сцені виступали **Ілля Степаненко, Світлана Третяк, Іван Шостя, Галина Бугай, Сергій Пищик, Вікторія Черняк, Віктор Григорович, Софія Леонова та Іван Шинкаренко**. Музичний керівник ансамблю «Веселка» — **Володимир Петrenchенко**, художній керівник — **Тетяна Мисан**.

Цей концерт був не лише святом української пісні, а й важливою благодійною ініціативою. У час, коли закривати збори для війська стає дедалі складніше, люди об'єднуються, щоб допомогти — саме тому народжуються такі мистецькі заходи. Завдяки цій події вдалося зібрати 3 тисячі 650 гривень. Усі зібрані кошти підуть на підтримку захисників, які щодня виборюють нашу свободу.

Валерія БОБРОВСЬКА

ПОДорожі

«Прийди до музею і одягни традиційний український стрій!» — такий флешмоб пропонує переяславка

Валентина УДОД в соцмережах поділилася чудовими світлинами, зробленими на Гуцульщині: у народному вбранні на тлі гірського пейзажу, біля колиби, біля криниці. А потім вона зробила таку ж атмосферну фотосесію в традиційному одязі Середньої Наддніпрянщини у Музеї просто неба в Переяславі і поділилася враженнями.

— Цієї зими я їздила в командний тур «Відпочинок по-гуцульськи» з компанією «ADVANT». Мене найбільше вразило відвідання місцевих музеїв. Єдиний у світі Музей писанкового розпису — візитна картка Коломиї. Тут зберігаються близько 12 тисяч писанок. Найдавніший майже 500 років, вона виконана на гусячому яйці натуральними барвниками. Її знайшли у Львові під час археологічних розвідок. Приміщення музею збудували в рекордні строки — за 90 днів. Його центральна зала у формі яйця не має класичного даху, замість нього — кольоровий вітраж на 600 кв. м, а зовні музей «Писанка» оздобле-

інструментів у Верховині — це справжній театр. Він теж організований на початку 2000-х років у власному двоповерховому будинку етнографа та музиканта Романа Кумлика і названий його ім'ям. На особливу увагу заслуговує колекція музичних інструментів — скрипки, в тому числі скрипки-довбанки, рідкісна прямокутна скрипка, також є цимбали, коза, дрімби, трембіти, роги та багато інших.

Я закохалася в мелодії тилинки (на зразок сопілки) та звуку трембіти. Трембіту виготовляли з «громолиці» — смереки, в яку влучила блискавка: вважалося, що такий інструмент звучатиме найкраще. До речі, жоден найвправніший тесляр не розрахує смереку так рівно, як удар блискавки. До того ж, «громолиця» повинна дозріти: чим довше вона стоятиме під сонцем, чим більше її обвіватимуть вітри, тим гучнішою і дзвінкішою буде трембіта. У музеї на цих музичних інструментах грають запрошені музиканти, та за бажанням дозволяють грати на них і відвідувачам.

Експозиція Хати-музею «Тіні забутих предків» створена у 2000 році у хаті Петра та Євдокії Сорюків, де в 1963-1964 роках протягом семи місяців жив знаменитий кінорежисер Сергій Параджанов. Це було його бажання: відчувати колорит Гуцульщини, познайомитися з її традиціями, насититися потужною силою природи цього волелюбного краю і відтворити все це у кінофільмі.

Гості за бажанням можуть переглянути «Тіні забутих предків» та ознайомитися з історією створення, на стінах — світлина з фільму. В експозиції є унікальні експонати: весільна гугля (верхній одяг) головного героя фільму Івана (актор Іван Миколайчук). Також експонується автентичний одяг та оригінальні предмети побуту гуцулів. За окрему плату можна приміряти чоловічі, жіночі, навіть дитячі костюми і сфотографуватися. Мені бракує слів, щоб розповісти, як мені це сподобалося, зацікавило, вразило: гори, мороз, сніг, колиба! Я одягла те народне вбрання

і готова була підкорювати вершини!

Для фотосесії в музеї використовують не сучасні репліки, а автентичний одяг, хоч і не такий давній — повоєнний, приблизно 1950-1960-х років. Його шили гуцулки з дотриманням усіх традицій та регіональних особливостей. До речі, незважаючи на високу ціну 8 000 гривень, послуга фотосесії в народному строї користується попитом. Це не експонати, а речі, які віддали місцеві жителі спеціально для таких потреб.

Споглядаючи і доторкнувшись до цих справжніх народних скарбниць, я насолоджувалася автентикою, давніми легендами, колісковими, народними піснями, переказами про Довбуша. Але весь час думала і про те, що ми аж ніяк не гірші, адже маємо прекрасний музей у Переяславі. Скільки там рушників, вишиванок, одягу, посуду, інструментів і всього іншого, не менш цікавого!

На Гуцульщині це все організовано інакше, як бізнес. Місцеві жителі популяризують свою історію і мають із цього якийсь прибуток. І це добре. В нашому Музеї просто неба теж могло бути щось подібне. Там же регулярно проводяться цікаві заходи й колоритні свята. Чому б не запровадити і таку послугу — фотосесія в традиційному строї? Обов'язково в автентичному, не в блузках та хустках made in China. Потрібні речі можна знайти, наприклад, у сільських жителів Переяславщини.

Тож після Гуцульщини я почала мріяти про фотосесію в переяславському музеї в одязі нашого регіону — я ж тут народилася! Дуже вдячна науковиці **Наталії Заїці**, яка надала для цього свій особистий народний стрій: хустку, намисто, юпку, корсетку, і найважливіше — святкову сорочку з чудовою вишивкою. Плахта, щоправда, сучасна, виготовлена переяславською фабрикою художніх виробів, але це вже також історія.

Коли я все це одягнула — відчувала себе справжньою українською Жінкою. Козачкою. Берегинєю. Навіть почувалася по-іншому. Бо це моє, рідне, те, що я можу носити з гордістю і показувати це багатство світові.

У музеї я довго фотографувалася, страшенно змерзла, але не хотіла звідти йти,

У гуцульському костюмі на Верховині

хоч була там безліч разів. Я родом із Єрковець, і ці хати — то спогади про моє дитинство. Я знаю змалечку, що центр хати — це піч, і пам'ятаю неперевершений смак капусняку, картоплі чи домашнього хліба з печі. З чим можна порівняти цю атмосферу родинного затишку, який створюється довкола неї в будь-якій оселі, не обов'язково багатій?..

Після фотосесії я не поспішала знімати вбрання і пройшла в ньому містом, зайшла так у кав'ярню. Скільки я почула компліментів! «Яка гарна жінка!» — захоплено вигукували чоловіки і жінки, старі і малі, навіть мій чоловік, як побачив мене не в повсякденних джинсах і светрику, заявив: «Ти в цьому така офігенна!». Ось що значить традиційний костюм. Не тільки для мене, для всіх.

Голос крові, поклик предків — українців, безмежну любов до Батьківщини, її старовини — ось що я відчувала. І я б хотіла, щоб у серці наших людей теж з'явилося таке відчуття, щоб вони теж мали змогу влаштувати такі фотосесії на пам'ять і для себе, і для своїх дітей. Щоб плекали і берегли наші традиції, історію та культуру, які все ж із часом втрачаються. Щоб знали, що то — наше. Рідне. Українське.

Олена КАЛІНОВИЧ

Фотосесія в переяславському Музеї просто неба

ний орнаментами з тривимірним ефектом. Відвідувачам музею, які є відомими людьми, пропонують залишити автограф на яйці з допомогою писачка і розтопленого воску. Потім майстри його розписують і додають до музейної колекції.

Музей гуцульського побуту та музичних

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИКОНАННЯ БЮДЖЕТУ Переяславської міської територіальної громади за 2024 рік

До бюджету Переяславської міської територіальної громади за 2024 рік надійшло доходів у сумі 479 940,9 тис. грн., з них: до загального фонду – 464 229,1 тис. грн (102,9 % до плану) та до спеціального фонду – 15 711,8 тис. грн (54,1 % до плану).

Податкові й неподаткові надходження загального фонду бюджету склали 335 832,9 тис. грн, що становить 104,5 % до плану (+14 550,9 тис. грн).

Основним джерелом наповнення загального фонду бюджету залишається податок та збір на доходи фізичних осіб, питома вага якого складає 62,4%. За 2024 рік обсяг вказаного платежу склав 209 679,4 тис. грн. Другим за обсягом

джерелом наповнення загального фонду є місцеві податки та збори, загальний обсяг надходжень яких у 2024 році становить 85 824,2 тис. грн. Найбільше отримано від єдиного податку 60 708,9 тис. грн. (106,5 % до плану) та плати за землю 22 042,8 тис. грн (107,3 % до плану).

Спеціальний фонд бюджету наповнений за рахунок надходжень податків та зборів у сумі 10 214,1 тис. грн., що становить 148,9% або +3 353,4 тис. грн до плану.

Виконання видаткової частини бюджету за 2024 рік склало 471 567,03 тис. грн., з них по загальному фонду – 402 458,1 тис. грн., по спеціальному фонду – 69 108,9 тис. грн, або 92,4% до уточненого річного

плану (по загальному фонду – 97,4%, по спеціальному – 71%). Порівняно з відповідним періодом минулого року в цілому витрачено більше на 18 835,2 тис. грн, або на 4,2 %.

У структурі видатків міського бюджету найбільш значною є частка видатків, направлених на соціально-культурну сферу – 62,2%, або 293224,7 грн, (на 42 037,3 тис. грн, або на 16,9 % більше аналогічного періоду минулого року), з них на освіту – 223 881,02 тис. грн, охорону здоров'я – 20 595,6 тис. грн, соціальний захист та соціальне забезпечення – 22 089,5 тис. грн, культуру і мистецтво – 18 749,5 тис. грн, фізичну культуру і спорт – 7 909,1 тис. грн.

На заробітну плату з нарахуваннями витрачено 251 696,7 тис. грн (62,6 % від загального обсягу видатків); продукти харчування – 7 703,1 тис. грн (1,9 %), оплату комунальних послуг та енергоносіїв – 29 071,4 тис. грн (7,2 %), інших видатків – 113 986,8 тис. грн (28,3 %).

За рахунок коштів спеціального фонду бюджету розвитку проведено капітальних видатків на суму 59 705,5 тис. грн по об'єктах соціально-культурної сфери та комунальної інфраструктури громади, безпеки та оборони.

Юлія ЖАРКО,
начальниця фінансового управління
Переяславської міськради

ЗАКОН І ПРАВО

Бюро правничої допомоги консультує всіх безкоштовно, і декому сприяє навіть у судових справах

У Переяславській громаді працює «Переяславське бюро правничої допомоги», що належить до Броварського відділу надання безоплатної правничої допомоги. Це вид державної гарантії на те, що будь-яка людина має право на фахово інформування про її права і свободи, про порядок їх реалізації, відновлення у випадку порушення та порядок оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових чи службових осіб.

Таким чином, кожна людина без винятку може отримати первинну правничу допомогу безкоштовно. Це консультація юриста з будь-якого

питання, що її хвилює. Також їй можуть допомогти зі складанням скарг, заяв та інших документів правового характеру.

Разом із тим є і вторинна правова допомога, що передбачає захист та представництво людини в судах та інших державних органах, а також допомога у складанні документів процесуального характеру. Втім перелік тих, хто може скористатися такою допомогою, регламентований державою, це певні категорії людей, а саме:

• діти;

- особи без громадянства;
- внутрішньо переміщені особи;
- пенсіонери, працездатні з низьким доходом (менше двох мінімальних заробітних плат), люди з інвалідністю;
- ветерани війни;
- члени сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, члени сімей загиблих (померлих) захисників України;
- постраждали від домашнього насильства;
- потерпілі від жорстокого поводження, катування чи сексуального насильства під час воєнних дій;
- деякі інші категорії (відповідно до ст. 14 ЗУ «Про безоплатну правничу допомогу»).

Також до вторинної правничої допомоги належить захист підозрюваних, обвинувачених у кримінальних провадженнях, тоді залучення адвоката здійснюється за призначенням відповідно до ст. 49 Кримінального

процесуального кодексу України.

Для отримання безоплатної вторинної правничої допомоги необхідно подати заяву та документи, які підтверджують належність до однієї з перелічених категорій.

Бюро правничої допомоги розташоване за адресою: вул. Гімназійна, 35 (ЖЕК).

Також можна звернутися телефонами за безкоштовним номером 0800 213 103 або телефон міського зв'язку (04567)7 10 03.

Крім цього, доступні мобільні застосунки «Безоплатна правова допомога» та «Твоє право», діють чати в телеграмі та вайбері. Для потерпілих від домашнього насильства створено окремі телеграм-чат «Правова допомога протидії насильству». Дізнатися більше про програму надання безоплатної правничої допомоги можна на довідково-інформаційній платформі WikiLegalAid.

Юлія ПОТАПЕНКО

ЗДОРОВ'Я

У громадах побільшало онкохворих: яку безоплатну допомогу можуть отримати

На лютневих сесіях в громадах Переяславщини депутати затвердили звіт щодо роботи та виконання фінансового плану Переяславської БЛІЛ за 2024 рік. Серед інших показників звучало, що за цей період збільшилася кількість пацієнтів, у яких уперше виявлено онкологію, – це 235 людей. У 2023 році таких пацієнтів було 212.

Статистика

Згідно з даними Національного канцерреєстру України (не охоплює дані Донецької та Луганської областей, АР Крим і м. Севастополя) у 2023 році на обліку в онкологів перебувало 1 млн 153 тис. 519 людей, з них: 413 тис. 818 чоловіків; 739 тис. 701 жінка. Нововиявлені захворювання – 110 тис. 022 особа (чоловіки – 52 626; жінки – 57 396). Смерті від онкології – 42 тис. 043 особи (чоловіки – 23 927; жінки – 18 116).

На Переяславщині та в Бориспільському районі загалом статистика цієї хвороби теж невтішна. Про це свідчать дані інформаційного матеріалу до Всесвітнього дня боротьби проти раку, які повідомив нашої редакції Микола Шацький, директор Бориспільської районної філії ДУ «Київський обласний центр контролю та профілактики хвороб МОЗ України» у місті Переяслав.

У громадах Переяславщини у 2023 році показники захворюваності такі:

- Дівичківська – 625,6 випадки на 100 тисяч населення;
- Студениківська – 1019,0;
- Переяславська – 389,2.

Ці показники перевищували середньо-

районний, який становив 283,6.

У 2023 році у Бориспільському районі зареєстрували 699 нових випадків злоякісних новоутворень; померли від раку – 276 людей.

У громадах Переяславщини зареєстрували 314 нових випадки захворювань; померли від раку – 110 людей, а саме:

Переяславська громада – 97 людей, Студениківська громада – 12 людей, Дівичківська громада – 1 людина.

Профілактика

Регулярні обстеження збільшують шанси на раннє виявлення раку та успішне лікування. У рамках програми медичних гарантій українцям доступні безоплатні скринінги: мамографія (рак молочної залози); ПАП-тест (рак шийки матки); тест на приховану кров у калі та колоноскопія (рак товстого кишківника); ультразвукова діагностика органів малого таза; дерматоскопія атипичних родимок; аналізи на гепатити В та С.

Щоб пройти обстеження, зверніться до сімейного лікаря за направленням.

Програма медичних гарантій покриває витрати на:

- консультації лікарів,
- проведення лабораторних та інструментальних досліджень,
- оперативні видалення онкоутворень та відновлення після них,
- хіміотерапевтичне та радіологічне лікування
- супровід в амбулаторних або стаціонарних умовах,
- препарати, необхідні для лікування.

Хіміотерапевтичне лікування в Україні безоплатне. Сюди входять консультації та супровід лікаря, медсестринський догляд, ліки з централізованих закупівель МОЗ та інших програм, а також ліки й медвироби із Нацпереліку основних лікарських засобів, забезпечення компонентами та препаратами крові, анестезія, усі необхідні обстеження та аналізи. НСЗУ оплачує на одного пацієнта до 18 років близько 131 тис. грн, дорослого – близько 36 тис. грн.

При радіологічному лікуванні держава забезпечує променеву терапію, медичні вироби для проведення радіотерапії та витратні матеріали, супровідну медикаментозну терапію. НСЗУ оплачує за лікування як дорослих так і дітей 51 тис.

грн. Якщо у медзакладі є лінійний прискорювач, гамма-ніж або кібер-ніж, то за променеву терапію НСЗУ компенсує закладу 77 тис. грн.

На лікування онкогематологічних захворювань одного пацієнта до 18 років виділяють майже 224 тис. грн, дорослого – 61 тис. грн. Хіміопрепарат закуповуються окремо за іншою державною програмою.

Хірургічне втручання пацієнту з онкозахворюванням покривається НСЗУ. Це анестезія, всі витратні матеріали та обстеження, реабілітація після операції.

Для пацієнтів Національного інституту раку також доступні всі пакети безоплатних послуг. До програми медичних гарантій додали пересадку кісткового мозку, такі операції можна зробити у дев'яти медзакладах.

Обов'язково раз на рік проходить всі профілактичні обстеження, які потрібні за віком та станом здоров'я. Якщо вам поставили онкологічний діагноз, розпочинайте лікування. Направлення дасть сімейний чи профільний лікар.

Переяслав.City

БАЗАР

Покупці шикувалися в черги за соліннями та мороженою рибою

На останньому переяславському базарі в лютому 2025 року було дуже мало продавців, майже не продавали овочів і фруктів. «Мороз сьогодні добрий, які овочі? Вони ж померзнуть за годину!», – прокоментувала ситуацію одна з продавчинь. А от солінь – квашеної капусти, готових маринованих салатів і солоних огірків – як на вагу, так і в банках, було сьогодні вдосталь.

Овочі та соління. Овочів було небагато. На вулиці уздовж ЕКО, де зазвичай продають багато городини, сьогодні було лише чотири продавці і ті торгували яйцями, тютюном, вином і виробами з дерева.

Не було на базарі й прилавку від «оптовика».

Ціни на овочі (за 1 кг) були такими: буряк – 30 грн; морква – 35-45 грн; капуста (білокачанна) – 45-50 грн; цибуля – 20-25 грн; часник – 50 грн/стакан або 20 грн/пучок; гарбуз (кубиком) – 20 грн.

Горіхи продавали по 40 грн за 1 кг (цілий) або 40 грн за 0,5 л банку (почищений). В однієї продавчині було багато консервації. За літр томатного соку вона правила 50 грн, за півлітрову банку гіркого кетчупу – 50 грн, за перець консервований – 100 грн, щавель – 70 грн, а за варення – 80 грн.

Солінь продавали сьогодні багато і попит на цю продукцію був великим. Натовп людей стояв біля кожного прилавку з маринованими салатами, огірками та капустою на вагу. Станом на 9:30 відра з морквою, баклажанами та моченими яблуками були вже майже порожніми.

Ціни були такими (за 1 кг): квашені яблука – 120 грн; солоні огірки – 120 грн; готові салати – 150 грн.

«Молочка» і яйця. Ціни на молочну продукцію були такі: молоко (1,5 л) – 50 грн; сир (1 кг) – жирний – 150-170 грн, знежирений – 120 грн; бринза (1 кг) – 200 грн; сметана (0,5 л) – 60-70 грн; вершки (0,5 л) – 110-220 грн.

Яйця домашні продавали від 50 до 60 гривень за 1 десяток. Ціна на фабричні яйця коливалася від 40 до 45 грн.

М'ясо і сало. У м'ясному павільйоні майже порожньо. Продавців небагато, більшість торгових місць – ніким не зайняті. Та й покупців сьогодні тут негусто, кажуть продавці.

Ціни на свинину (ціна за 1 кг): м'якоть – 170-180 грн; кров'янка – 160 грн; ковбаса домашня (для запікання) – 220 грн; сало – 160-180 грн; підчеревина – 220-230 грн; лопатка –160-180 грн; порібрини – 160 грн; нога – 70 грн; печінка – 70 грн; голова (з язиком) – 150 грн.

На недільних торгах жваво купували різні соління

М'ясо птиці (ціна за 1 кг): тушка курки – 145 грн; гомілки – 140 грн; філе – 195-200 грн; крила – 135 грн; четвертина курки – 130-140 грн; індичка – 200-220 грн.

Риба. Ціни на річкову рибу (за 1 кг) були такими: лящ – 50 грн; карасі – 60-80 грн; товстолоб – 95 грн; філе товстолоба – 200 грн; стейк товстолоба – 180 грн; короп – 130-150 грн; стейк коропа – 220-250 грн; голова товстолоба – 15 грн.

Філе червоної риби коштувало 750 грн/кг, а стейк – 650 грн/кг.

Хорошим попитом сьогодні на базарі користувалася морожена риба. Біля прилавку були великі черги. Купували люди активно хребти червоної риби, хек, скумбрію і креветки.

Ціни за кілограм мороженої морської риби та морепродуктів були такими: хек – 150 грн; матіас – 185 грн; минтай – 150 грн; окунь – 250 грн; мойва – 150 грн; креветки – 400 грн; оселедець заморожений – 150 грн; скумбрія – 190-210 грн; хребет червоної риби – 120 грн.

Корми та олія. Продавців кормів на базарі сьогодні було не багато. Торгували кукурудзою, жомом і макухою. Крім того, тут можна було придбати олію на розлив.

– Відро кукурудзи – 80 грн, жом – 100 грн, жарена макуха – 100 грн, сира – 80 грн. Олія – 80 гривень за літр. У мене є два види олії – сира і смажена. Сира – це на якій ви смажите рибу чи, наприклад, яйце, а от смажена – для заправки салатів, – розповідав продавець.

Іванна ДАНИУК

ВІЙНА

Громади підтримують ЗСУ на мільйони

На сесії **Студениківської сільської ради** 23 лютого ухвалили рішення про виділення з місцевого бюджету 5,6 млн грн на забезпечення 10 військових частин. Кошти передадуть їм як субвенцію на придбання квадрокоптерів, БПЛА, автотранспорту, тепловізорів, засобів РЕБ та іншого. Також на 500 тис. грн сільська рада самостійно закупить БПЛА DJI Mavic 3, щоб передати визначеній військовій частині. Також затверджено Програму підтримки Збройних сил України, підрозділів територіальної оборони та добровольчих формувань на 2025 рік.

Депутати **Ташанської громади** на сесії 21 лютого виділили на підтримку ЗСУ з місцевого бюджету 5 млн грн. Кошти будуть розподілені восьми військовим частинам і передано як субвенцію до державного бюджету. Це приблизно виходить по 625 тис. грн кожній. Водночас сесією затвердили вісім місцевих цільових програм фінансової підтримки цих конкретних військових частин на 2025 рік.

Виділення допомоги військовим частинам ЗСУ погодили і на сесії **Переяславської міськради** 20 лютого. На звернення командування семи військових частин міська рада спрямує 1,4 млн грн – всім порівну по 200 тис. грн. Зі слів міського голови Вячеслава Саулка, виділити більше коштів у них можливості немає. Хоча міський бюджет за рік навіть перевионали на 14,5 млн грн.

Валентина БАТРАК

Курси валют на 26.02.2025	Офіційний курс НБУ	Ощадбанк	Креді Агріколь Банк	Приватбанк	ПУМБ	Укргазбанк	купівля
грн за \$100	4173,58	4145,00 4199,00	4140,00 4189,00	4130,00 4190,00	4150,00 4210,00	4150,00 4200,00	
грн за € 100	4378,92	4330,00 4420,00	4345,00 4399,00	4310,00 4410,00	4360,00 4430,00	4360,00 4420,00	продаж

ОГОЛОШЕННЯ, РЕКЛАМА

Втрачений військовий квиток серії АВ №931597, виданий 21.10.2022 р. АНД РТЦК та СП Дніпропетровської області на ім'я **Донченка Олега Юрійовича**, вважати **НЕДІЙСНИМ**.

Втрачені атестат про повну загальну середню освіту КХ №36357083 та додаток до нього №Р528781, видані Хоцьківською ЗОШ І-ІІІ ст. 26.06.2009 р. на ім'я **Довгала Сергія Андрійовича**, вважати **НЕДІЙСНИМИ**.

ПРОДАМ приватизовану земельну ділянку 10 сотих у мікрорайоні Підварки.
Тел.: 095-725-96-13

ПРОДАМ ДРОВА (сосна, акація, дуб).
Прийнятні ціни, є доставка.
098 526 02 44, 093 303 34 02

Розбирання старих будівель, печей. Вивіз непотребу, сміття. Чистка сажі, надвірних туалетів, каналізації. Копання ям, траншей, вкопування кілець. Доставка, монтаж.
Тел.: 095 498 74 14, Володимир

ГОРОСКОП НА 3 – 9 БЕРЕЗНЯ

ОВНИ, головна тема тижня – перезавантаження душі та почуттів. Це період, коли свідомість ніби розчиняється у потоці емоцій, інтуїтивних осяянь та тонких відчуттів. Будьте уважними до фінансів.

ТІЛЬЦІ, тиждень несе у собі зміни та переорієнтування цінностей. Вам доведеться заглянути глиб себе – довіртеся внутрішньому голосу. Можливо, захочеться тиші, відпочинку та переосмислення стосунків.

БЛИЗНЮКИ, обставини тижня підштовхують до перегляду дружніх зв'язків, духовних та матеріальних цінностей. Час подумати про свою роль у колективі. Хтось із минулого може знову з'явитися у вашому житті.

РАКИ, фокус на кар'єрі та самореалізації. Відновлення повноцінної робочої діяльності. Марс закінчує ретрорух у вашому знаку, що допоможе вам визначити своє місце у світі, переглянути головні мету та амбіції.

ЛЕВИ, жага пригод та духовного зростання пробуджується! Ви поступово повертаєтеся до звичного ритму життя на лідерські позиції. Тиждень добрий для навчання, поїздок, спілкування з мудрими людьми, заяви про себе.

ДІВИ, можливо, отримаєте позитивну новину, яка скрасить наше життя на тривалий період. Будьте готовими до компромісів в особистих та ділових партнерствах та співпраці.

ТЕРЕЗИ, глибокі емоційні процеси виходять на перший план. Важливо навести лад у взаєминах та боргах – що ти готовий залишити позаду? У самотніх будуть усі шанси зустріти нарешті свою другу половину, так що ваше головне завдання на цей час – не прогавити своє щастя.

СКОРПІОНИ, ви отримаєте дуже багато їжі для свого розуму, якою вас забезпечать діти та найближчі люди – приготуйтеся вирішувати завдання. Можуть вплинути старі робочі питання – завершіть те, що давно тягнеться.

СТРІЛЬЦІ, тиждень принесе романтику, творчість та бажання щось змінити у своєму житті. А це додасть вам впевненості і у власних силах, посилиться ваша привабливість та здатність впливати на думку інших людей.

КОЗЕРОГИ, час задуматися про сім'ю, дім і своє коріння. Питання нерухомості та місця проживання можуть знову вимагати уваги. Уникайте з'ясування стосунків, ухилийтеся від сварок та конфліктів.

ВОДОЛІЇ, ви втратите «рожеві окуляри» і повернетеся в трохи забутий реалізм. На щастя, одночасно улюблені та близькі люди додають вам життєрадісності та впевненості у власних силах.

РИБИ, ваша комунікація стає глибшою – час важливих розмов. Проте будьте уважними до деталей: не все, що кажуть, відповідає правді. Перегляньте свій стиль спілкування та способи обробки інформації.

ПОГОДА В ПЕРЕЯСЛАВІ НА НАЙБЛИЖЧІ ДНІ

СУБОТА, 1 березня
вдень +2°C, вночі -2°C.
Хмарно. Снігопад.
Вітер південний – 3,9 м/с.

НЕДІЛЯ, 2 березня
вдень +2°C, вночі -1°C.
Хмарно. Без опадів.
Вітер північно-західний – 4,3 м/с.

ПОНЕДІЛОК, 3 березня
вдень +4°C, вночі -2°C.
Хмарно. Без опадів.
Вітер північний – 3,0 м/с.

ВІВТОРОК, 4 березня
вдень +6°C, вночі -1°C.
Хмарно. Без опадів.
Вітер західний – 3,8 м/с.

СЕРЕДА, 5 березня
вдень +8°C, вночі -1°C.
Хмарно. Без опадів.
Вітер південно-західний – 5,0 м/с.

ЧЕТВЕР, 6 березня
вдень +9°C, вночі +1°C.
Хмарно. Без опадів.
Вітер північно-західний – 4,9 м/с.

П'ЯТНИЦЯ, 7 березня
вдень +10°C, вночі +1°C.
Хмарно. Без опадів.
Вітер західний – 3,7 м/с.

<https://ua.sinoptik.ua/>

КУПЛЮ ВРХ на постійній основі
КОРІВ, БИКІВ, ТЕЛИЦЬ, КОНЕЙ.
Тільні ТЕЛИЦІ та дійні КОРОВИ
на тримання. Також займаюся
ПЕРЕВЕЗЕННЯМ.
098 40 28 886, Олександр

ПП ДОРОГО ЗАКУПОВУЄ ВРХ:
корови, телята.
Дорізи цілодобово.
Тел.: 093 216 40 42,
063 476 66 76

КУПЛЮ КОРОВИ, КОНІ, МОЛОДНЯК
на м'ясо та на утримання.
Тел.: 093-001-29-69,
067-410-54-71

ПРОДАМ
арматуру, квадрат, круг, кутник, полосу,
лист, лист оцинкований, трубу,
трубу профільну, швелер, дріт,
сітку будівельну, профнастил, завіси,
згони, електроди, ковані елементи.
Адреса: м. Переяслав, вул. Шкільна, 23.
Тел.: 063-377-02-02, 066-377-02-02, 096-377-02-02

СКУПОВУЄМО ВРХ:
- КОРОВИ (45-50 грн/кг),
- КОНІ (35-40 грн/кг),
- БИКИ (70-75 грн/кг),
- ТЕЛИЦІ (65-68 грн/кг),
ЛЕЖАЧІ ТА НА ДОРІЗУВАННЯ.
Тел.: 098 631 03 93, Володимир

ЗАКУПОВУЄМО
ХУДОБУ
Тел.: 067 776 95 94
коні, бики, телиці,
телята.
Беремо
лежачі.

МЕТАЛОПЛАСТИКОВІ
ВІКНА

067-445-10-36
066-620-44-19
067-775-14-07

- ДВЕРІ
- БАЛКОННІ
- КОНСТРУКЦІЇ
- ЖАЛЮЗІ
- ЗАХИСНІ РОЛЕТИ

Монтаж-демонтаж. Ціни від виробника

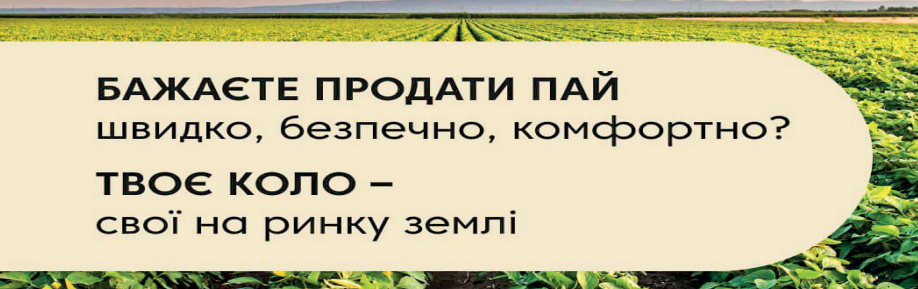
ЗАКУПОВУЄМО ВРХ
молодняк, проблемні,
лежачі, будь-які випадки.
Перевезення,
виїзд цілодобово.
Тел.: 096-229-27-05, 067-913-14-05

ТВОЄ КОЛО
земельна інвестиція

+38 067 260 70 02
tvoekolo.com.ua

БАЖАЄТЕ ПРОДАТИ ПАЙ
швидко, безпечно, комфортно?
ТВОЄ КОЛО –
свої на ринку землі

ТВОРЧІ

Колективи «Світоч» та «Ластівка» здобули мистецькі перемоги

Народний театральний колектив «Світоч» села Світанок (керівниця Наталія Філімончук) та зразковий аматорський хореографічний колектив «Ластівка» під керівництвом Надії Данько Циблівського будинку культури здобули престижні нагороди на II Міжнародному дистанційному конкурсі-фестивалі «Art-Life-Fest-2025».

Гран-прі отримав «Світоч», а «Ластівка» стала лауреатом I премії у двох вікових категоріях. Вихованці «Ластівки» 7-9 років також нагороджені дипломом «Золота надія України 2025», а танцюристи 10-12 років отримали додаткову відзнаку «Золота зірка України 2025».

Надії Данько вручили сертифікат «Найкращий керівник хореографічного колективу України 2025» за внесок у розвиток хореографічного мистецтва.

Переяслав. City

Зразковий аматорський хореографічний колектив «Ластівка»